

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Sprava na Kranjskem.

XIV.

(Glas iz učiteljskih krogov.)

Slovensko učiteljstvo je miroljubno, za'č želi miru in sprave ter vzajemnega delovanja z drugimi stanovni na korist našega naroda. Nastane pa vprašanje, pod kakimi pogoji naj se dožene sprava med razdvojenim slovenskim narodom in pod kakimi pogoji bi bilo mogoče, se tudi slovenskemu učiteljstvu okleniti sprave. Jedna naših strank ima zapisano na svojem praporu vero, druga pa narodnost. Prva trdi, da je v nevarnosti vera, druga pa povdarja, da preti nevarnost slovenski narodnosti. Kdor trdi, da naš narod ni veren, ta mu dela veliko krivico, saj nas uči zgodovina, da se je naš narod izneveril katoliški veri le v tistih nekdanjih slovenskih pokrajinah, kjer ga je tujec oropal narodnosti. Iz tega že sledi, da mora biti vsem Slovincem narodnost na dnevnem redu. To so nas morali pončiti tudi zadnji dogodki v našem državnem zboru. Prvi in gotovo najboljši vir za probujo narodne zavesti so pa šole in učitelji, in sicer moderne, svobodne šole in neodvisni učitelji. Novo, moderno šolo je posebno zadnja leta kaj krepko zagovarjala naša narodna napredna stranka ter se pogumno borila za neodvisnost učiteljev, dočim je naša nasprotna stranka pobijala novo šolo in preganjala svobodomiselnost in napredno učiteljstvo, kjerkoli in kakorkoli je le mogla. Čisto naravno je, da se ji je uprlo napredno učiteljstvo na vsej črti in še bolj naravno je tudi, da smo se oklenili narodne napredne stranke z dušo in s telesom. Pri tej stranki bo vtrajalo slovensko učiteljstvo toliko časa, dokler ostane svobodomiselnost in naprednost; če bi se pa odpovedala tem načelom, potem bi bili učitelji prvi, ki bi jo zapustili kakor je storilo češko učiteljstvo z mladočeško stranko, ker se ogreva le preveč za Ehenhofov šolski predlog. Zato svetujemo narodni napredni stranki, da postopa pri pogajanju za spravo jako previdno ter ne odneha od svojih svobodomiselnih in naprednih

načel niti za las. Ne rečemo, da ni v nasprotni stranki tudi nekaj odločnih narodnih mož, ki so v svojem notranjem odkriti prijatelji sprave in tudi prijatelji moderne šole in neodvisnosti učiteljev, a bojimo se, da vsled višjega pritiska ne bodo upali kazati svojega prepričanja ter se bodo morali udati onim, ki tudi za časa pogajanja za spravo težé po klerikalni šoli. Previdnosti je treba na vsak način; saj nas uči zgodovina, da so pravi klerikalci sposobni za vse in kjer s silo ne morejo doseči svojih naklepov, bi jih pa radi v imenu sprave; kažejo se nam navidezno tudi prijazni in naklonjeni, pošiljajo nam iz svoje stranke krive preroke čestokrat v ovčjih oblačilih, v svojem notranjem so pa grabljivi volkovi in s takimi se učiteljstvo ne mara spravljati, prav rado pa s prijatelji nove, moderne šole in neodvisnosti učiteljev.

Deželni zbor kranjski.

(III. seja dne 21. januarja)

Deželni glavar Detela je otvoril sejo. Po čitanju in odobrenju zapisnika zadnje seje so se došle peticije in predloge odkazale pristojnim odsekom.

Posl. vitez Langer je poročal o računskem sklepu dež. vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1896. Računski sklep izkazuje naslednje:

I. Šola. Pokritje znaša 6704 gld. 78 $\frac{1}{2}$ kr., potrebščina 6811 gld. 47 $\frac{1}{2}$ kr., potrebščina torej več za 106 gld. 69 kr. II. Gospodarstvo. Pokritje znaša 7090 gld. 53 $\frac{1}{2}$ kr., potrebščina 7133 gld. 86 $\frac{1}{2}$ kr., potrebščina torej več za 43 gld. 33 kr. III. Šola in gospodarstvo. Vse pokritje znaša 13.795 gld. 32 kr., vsa potrebščina 13.945 gld. 34 kr., potrebščina torej več za 150 gld. 2 kr. Dejanski primanjkljaj za šolo in gospodarstvo, ki ga je pokrila deželni zaklad, znaša 2111 gld. 56 $\frac{1}{2}$ kr., proračunjeni 3483 gld., dejanski torej manj za 1371 gld. 43 $\frac{1}{2}$ kr., in sicer znaša: za šolo proračunjeni 2568 gld., dejanski 1634 gld. 78 $\frac{1}{2}$ kr., dejanski torej manj za 933 gld. 21 $\frac{1}{2}$ kr., za go-

spodarstvo proračunjeni 915 gld., dejanski 476 gld. 78 kr., dejanski torej manj za 448 gld. 22 kr., dejanski primanjkljaj za šolo in gospodarstvo znaša torej manj za 1371 gld. 43 $\frac{1}{2}$ kr. Vse gospodarske panoge so se glede dohodkov in stroškov letos izkazale vsaka zase, seveda toliko natančno, kolikor je bilo sploh mogoče na podstavi računskega gradiva, ki ni bilo nikakor v nobenem oziru urejeno za tako razločno sestavo računskega sklepa. Na podstavi gotove pristojbine, vrednosti doma porabljenih pridelkov in končne zaloge domačih pridelkov iz leta 1896. znašajo gospodarski dohodki 14.537 gld. 24 kr., gospodarski stroški 9861 gld. 66 kr., dohodki torej več za 4675 gld. 58 kr.

Poročevalec je pojasnil posamezne postavke in predlagal, naj se računski sklep odobri. — Sprejeto.

Posl. Grasselli je poročal o računskih sklepih bolniškega, blazniškega, porodniškega in najdenškega zaklada za l. 1896. Računski sklep izkazuje naslednje:

I. Bolniški zaklad. Skupna redna potrebščina je znašala 113.467 gl. 68 $\frac{1}{2}$ kr., pokritje pa 34.308 gld. 2 $\frac{1}{2}$ kr., torej je bilo primankljeja 79.159 gl. 66 kr., ki kaže proti proračunjenemu primankljeju 68.420 gld. večjo potrebščino za 10.739 gl. 66 kr. Imovina se je pomnožila za 24.602 gld. 79 kr., in sicer: a) v vrednosti poslopij za 79.935 gl. 20 kr., b) v pomnožitvi inventarja 4602 gl. 79 kr., skupaj za 84.537 gld. 99 kr., oziroma po odbitku l. 1896. iz deželnega zaklada za stavbo nove bolnice prejetega posojila v znesku 59.935 gld. 20 kr., torej le za 24.602 gl. 79 kr. II. Blazniški zaklad. Skupna redna in izredna potrebščina je znašala 82.046 gld. 53 kr., pokritje pa 10.971 gld. 51 kr., torej je bilo primankljeja 71.075 gld. 2 kr., oziroma po odbitku izvanrednega pokritja za vrnene glavnice v znesku 738 gld. 15 kr., še 70.336 gld. 87 kr., ki kaže proti proračunjenemu primankljeju 66.990 gl., večjo potrebščino za 3346 gld. 87 kr. Imovina blazniškega zaklada koncem l. 1896., ki sestoji: 1. iz obligacij v nominalni vrednosti 1550 gld., 2. iz jedne vlozke knjižice mestne hranilnice ljubljanske v vrednosti

LISTEK.

Romantična srca.

II.

Ko je izšel lani I. zvezek lepih Tavčarjevih povestij, se je konstatovalo in dokazalo, da je dr. Tavčar med slovenskimi leposlovci osamljen — romantičnik. Pristavilo pa se je tudi, da nadkriljuje v umetniškem oziru sam Tavčar vso vojsko idjalistov. Romantika dr. Tavčarja je pristna, ne ponarejena, tako da se more sprijazniti z njo tudi najzagrizenejši naturalist. Romantika Tavčarjevih povestij pa se kaže ne le v snoveh v iskanju prezanimivih dogodkov, velikih strastij, nenavadnih značajev, ampak tudi v njegovem slogu. Vse to se je še lani prav na tem mestu razpravljalo, zato ni treba meni ponavljati istega še jedenkrat.

Povesti so se rodile v letih 1877.—1881. ter so izhajale v dnujskem in ljubljanskem „Zvonu“, v Jurčičevi „Slovenski knjižnici“ in v letopisu „Slovenske Maticе“. Vse povesti II. zvezka se po vsebini in slogu odlikujejo pred povestmi I. zvezka. Prvenstvo pa bi prisodili duhovito in elegantno pisani noveleti „In vendar —!“ ter klasični kmetijski noveli „V Karlovcu“.

Kakor v vseh prejšnjih, tako se kaže tudi v teh spisih velika dramatičnost dr. Tavčarjevega peresa. To je izprevidel že g. Ign. Borštnik, ki

je z malim trudom napravil iz mojsterske, sarkazma polne novele „Otok in Struga“ jako efektno dramo, katero želimo zopet videti na slovenskem odru. Želimo pa, da se dr. Tavčar sam loti dramatičnega pisateljevanja, kajti preverjeni smo, da nam more baš on podati dramo trajne literarne vrednosti in velikega vtiska.

Dr. Tavčar je vzor romantika in kot tak nekako v nasprotju z modernim leposlovjem. Da pa se razvidi, kako razmerje vlada med njim in najnovejšo slovensko leposlovno smerjo, bodi končno pristavljena še sledeča ocena g. Fr. Vidica, ki je izšla v 2. številki tržaške „Slovenke“. Fr. Vidic je pisal: „Romantični gradovi — stoječi na strmih skalovju ali zel-nem otoku sredi penečih valov — s strmimi stehami, stolpiči in z visokimi portali — iz katerih pričakujemo vsak čas tropo viteзов, z balkonom, na katerem si hladé kontese, baronice in gr. fice svoje srčne bolečine, z vrtovi, v kojih grmíču prepevajo slave svoje zaljubljene pesmi — na polu razpale in zapuščene razvaline s čudnimi prebvalci in originali; — gorske, zakotne vasice z divjimi revolucionarci; — skrivnostni samostanski koridori in tajinstveni samostanski vrtovi, polni vzdihov, želj in hrepenenja pobožnih nun; — razkošne dvorane kakega guvernerja ali velikaša, v katerih se blišče nebrojni biseri in se šopiri veliko bogastvo; — prijazne idile z leseno hišico v švi-

carskem slogu na kakem holmu, obdano od košatega drejja itd. — to so scenerije Tavčarjevih povestij, ki so zbrane v drugem zvezku.

In po teh krajih bivajo domišljavi plemenitaši, zaljubljeni kontese, blazirani, na pol nori kavalirji z originalnimi lastnostmi, čudaki samotarji itd. itd.

Čitatelju se dozdeva, kakor da se je mahoma preselil za par desetletij, da, celo za par stoletij nazaj v minolo dobo ali kakor da gleda „ostanek iz srednjega veka, ki so ga pozabili mimo hitečih časi...“ Vse mu je nenavadno, kraji, ljudje, vse, vse... nekaj tujega, čudovitega veje okoli nas, ko čitamo te povesti, in zdi se nam, da mi ne sodimo med te ljudi. Ne, ti ljudje so drugačni, nego smo mi, in vsi, ki so okoli nas; ti ljudje so morda živeli nekdanj, sedaj jih ni več. Tako čudno, nenavadno je vse, kar čitamo v teh povestih, a obdano je z nekim veličastnim, častitim čarom, — in vendar moramo reči, da nam povesti prija, da ne ostanejo brez upliva na čitatelja!

Drugi zvezek nam podaja osmero novel, novelet in slik Tavčarjevih: „Otok in Struga“, „V Karlovcu“, „Valovi življenja“, „In vendar!“, „Tat“, „Gospod Ciril“, „Čez osem let“, „Soror Pia“. Vsaki teh slik in novel je jasno pritisnjen pečat Tavčarjeve muze; v vseh veje tisti romantični duh, ki je v naši literaturi le Tavčarju last.

Tavčar je romantičnik v pravem pomenu besede.

27 gold, 3. iz poslopij in zemljišč v vrednosti 285 991 gld. 81 kr., 4. iz inventarske vrednosti 24 046 gld. 90 kr., skupaj 311 615 gld. 71 kr. znaša po odbitku dolg deželnemu zakladu za stavbo blaznice na Studenci v znesku 185 836 gld. 83 kr. še 125 778 gld. 88 kr., ter se je v primeri z ono leta 1895. z 125 725 gld. 86 1/2 kr. pomnožila za 53 gld. 1 1/2 kr., ker je več inventarskih reči priraslo, nego odpadlo. III. Porodniški zaklad. Skupna redna potrebščina je znašala 9699 gld. 65 kr., pokritje pa 879 gld. 59 kr., to je bilo primanjkljaja 8820 gld. 6 kr., ki kaže proti proračunjenemu primanjkljaju z 8018 gld. večjo potrebščino za 802 gld. 6 kr. Imovina sestoji: 1. iz obligacij v nominalni vrednosti 1800 gld., 2. iz inventarske vrednosti 4363 gld. 66 kr., skupaj 6163 gld. 66 kr., torej je v primeri z ono leta 1895 s 5458 gld. 22 kr., večja za 705 gld. 44 kr., ker je več inventarskih reči priraslo, nego odpadlo. IV. Najdenški zaklad. Skupna redna potrebščina je znašala 3666 gld. 36 kr., pokritje pa 353 gld. 20 1/2 kr., torej je bilo primanjkljaja 3313 gld. 15 1/2 kr., ki kaže proti proračunjenemu primanjkljaju s 3132 gld., manjšo potrebščino za 118 gld. 84 1/2 kr., ker je bila zaradi manjšega števila najdenecv tudi potrebščina manjša. Skupna imovina znaša koncem 1896 leta 7100 gld. in se ista proti oni leta 1895. ni niti pomnožila, niti zmanjšala, ker ta zaklad druge imovine nima, nego obligacije v navedeni nominalni vrednosti.

Poročevalec je pojasnil posamezne postavke in predlagal, naj se računski sklep odobri. — Sprejeto.

Posl. Grasselli je poročal o proračunu bolniškega, blazniškega, porodniškega in najdenškega zaklada za l. 1898. Proračun izkazuje naslednje:

I. Bolniški zaklad. Skupna potrebščina znaša 103.172 gld. Skupno pokritje znaša 27.877 gld. II. Blazniški zaklad. Skupna potrebščina znaša 80.309 gld. Skupno pokritje znaša 11.595 gld. III. Porodniški zaklad. Skupna potrebščina znaša 9.338 gld. Skupno pokritje znaša 727 gld. IV. Najdenški zaklad. Skupna potrebščina znaša 3.727 gld. Skupno pokritje znaša 346 gld.

Poročevalec je pojasnil posamezne postavke in predlagal, naj se proračun odobri. (Konec prih.)

V Ljubljani, 21. januarja.

Nemška izzivanja v Pragi imajo namen provzročiti, da se radi nemirov na ulici zapre deželni zbor, in da se onemogoči stališče župana Podlipnega ali celo grofa Coudenhoveja. To konstatuje „Politik“, ki primerja taktiko Nemcev v Pragi in na Dunaju. Tudi na Dunaju so Nemci, na čelu Wolf in tovariši, zanesli škandale iz zbornice na ulice ter dosegli s tem svoj namen: zatvoritev parlamenta in odstop grofa Badenja. „Politik“ pozivlja torej vladne kroge, naj zabranijo, da se tudi v Pragi ne posreči tak manever, ter roti občinstvo, naj se ne da izzvati in razdražiti; pravi pa tudi, da se bodo morali končno češki deželni poslanci odločiti za poslednje sredstvo, t. j. iti pred cesarja s prošnjo, naj zabrani taka politična nasilstva, kakršna so prišla v zadnjih mesecih že kar v navado.

On ljubi fantastične scenerije, nenavadne značaje, izredne dogodke. Njegova fantazija je živahna, nemirna, bujna, in Tavčar ji ni stvil nikahij mej, temveč ji je puščal svobodno pot, ji sledil s strahom in občudovanjem ter slikal verno in vestno vse, kar mu je pokazala. In naslikal nam je svoje mične povesti.

Realnega življenja ni smeti iskati v teh povestih. Jedro, motiv je sicer iz realnega življenja, a pisatelj ga je opremil in obdal s tako bujno fantazijo in s tako čudovitim čarom, da je izginil v romantičnem kostumu ves realizem, tako da ga niti več poznati ni!

Da bi nam danes, v dobi realističnega slovesstva, pisal kdo v tem genru, bi se mu brezdvomno smejali in ga obsojali, in smejali bi se mu bili menda tudi nekdanji; — a Tavčarju so se divili nekdanji in divimo se mu tudi danes, to je dokaz, da je tudi v težavnem romantičnem genru, ki lahko vsak hip postane smešen, mojster, ki je izborno pogodil miljeje in značaje sujetom, ki si jih je izvolil. Tavčar je romantik, ki se je resno posvetil tej smeri in dosegel najlepše uspehe, kakršnih bi ne dosegel nikdo drugi.

Tavčarjev jezik se tako lepo zлага z vsebino povestij; njegove krasne prispodobе naravnih dogodkov in slik z raznimi momenti v človeškem življenju, njegove sentence in refleksije in njegovi krepki

Poljaki v Prusiji. V pruskem dež. zboru je poljski posl. Motty protestiral proti germanizatorskemu fondu, češ, v nebo vpijoče je, da morajo Poljaki kot davkoplačevalci plačevati v fond proti lastni narodnosti, da morajo biti samomorilci. Kot člani velikega nemškega carstva ne smejo ohraniti svojega individualizma, ne smejo ostati katoliki, ljubezen do materinega jezika se smatra za hudo dalstvo; nihče noče pomisliti, da imajo 1000letno zgodovino. Država, ki je vzela vase tuje narodnosti, mora tudi tuje jezike priznati. To je povdarjal sam knez Hohenlohe v gospodski zbornici lanskega maja. Poljaki se boré za vero, državni red in cesarja, zato smejo zahtevati, da imajo iste pravice, kakor drugi narodi. V Boga zaupajoči se bodo vojevali tudi nadalje za svetinje svojega jezika in roda.

Radi draginje kruha so nastali v nekaterih italijanskih mestih veliki nemiri. V Jakinu so delavci županovo hišo bombardirali s kamenjem, potem pa začeli zidati barikade. Policija in vojaki so jih pregnali. V Senigalliji so ženske, otroci in delavci vdrli v skladišča na kolodvoru ter odnašali žito in koruzo. Tudi v Milanu, v Macerati, Impruneti in Fanu so bili izgređi. Vojaštvo je konsignirano in močne patrulje hodijo po mestih. Vlada trdi, da je narod naščuvan od anarhistov, katere so pred kratkim izpustili iz prisilnih delavnic. No, anarhistov pač ni treba, kadar razsajajo — sestradani želodci!

Francoski anarhisti hočejo menda izrabiti sedanje razburjenje, ki je zavladalo radi Dreyfusove afere skoraj po vseh francoskih mestih, ter namenjajo zopet nekaj atentatov. 19. t. m. ponoči je napadel anarhist Etivent sredi ulice redarja ter ga zabodel; ko sta smrtno ranjenemu redarju prihitela dva tovariša na pomoč ranil je z bodalom tudi ta dva jako opasno. Ko so ga vrgli v ječo, je streljal Etivent še skozi okence na redarje, dokler mu ni komisar zagrozil, da ga ustrelje na mestu kakor steklega psa. Pri zaslišanju je dejal Etivent, da je 32 let star in urednik strankinega časopisa „Libertaire“, da ni oseben sovražnik svojih umirajočih žrtve, nego da je sploh sovražnik družbe. „Kot svobodnjak sovražim vsako avtoriteto, vsako organizacijo. Iz mojih brošur se morete seznaniti z mojimi načeli. Napadel sem redarje zato, ker predstavljajo avtoriteto in socijalni red, ki nas zatira. Vi, gospod komisar, ste še višji reprezentant teh naprav, zato mi je žal, da nisem umoril Vas,“ je dejal Etivent ter končal z vzklikom: „Vive l'anarchie!“ — Etivent je moral radi neke brošure proti francoskemu predsedniku bežati v London, zato je bil v odsotnosti obsojen na dve leti ječe. 19. t. m. se je vrnil ter izvršil svoj namen.

Dogodki v vzhodni Aziji. Angliji leži Kiaočau v želodcu. Časniki so naznanili, da pojde nemški cesar angleško kraljico obiskat v Cowes. S sumljivo naglico in z očitno odločnostjo pa je „N. Allg. Ztg.“ to vest dementirala, kakor bi jo hoteli nemški dvorni krogi že v kali udušiti. Nehoté se spomnimo pri tem po časnikih raznešene vesti, da je kraljica Viktorija jako nemilostljiva sprejela

izrazi — vse je nekako potreben kolorit in aparat k vsebini povestij. Snov zase in jezik zase bi ne naredila pravega utisa, a v skupni harmoniji uplivata uprav čudovito na čitatelja.

Skoro vsaka novela se začne s „prologom“, v katerem se razvije pred nami pozorišče, potem pa sledi povest sama. To je skoro stalna oblika Tavčarjevih spisov.

Povesti, katere nam podaje drugi zvezek, sicer niso dovršeni literarni umotvori; marsikatera ima znatne tehnične hibe in v nekih se pretirava sentimentalnost in romantika, a v celoti ugajajo, mičejo in zanimajo. Zde se nam kakor eksotične cvetke romantičnega vshoda v mrzlem in rezkem podnebjū našega materijalističnega in realističnega časa.

O Tavčarju pisatelju bi se dale pisati dolge razprave in študije, ker ima povsem samostojne in markantne znake mej slovenskimi pisatelji. A to pot naj zadoščajo te splošne opazke. Slovensko žensstvo pa naj marljivo seže po Tavčarjevih zbranih spisih, ki bodo zlasti mladini, gledajoči svet še v rožnatem svitu, dobrodošlo čtivo.

Tem besedam nimamo ničesar drugega dostaviti, nego da bi se čitale dr. Tavčarja originalne, individualne povesti o romantičnih srcih v vsaki slovenski družini tudi dandanes s prav tisto navdušenostjo in s tistim vžitkom, kakor so se v časih, ko so se porodile!

princa Henrika, zapovednika nemškega ladijeva, ko se je prišel pred odhodom posloviti. Odpoved poseta nemškega cesarja se torej smatra za odgovor kraljičinemu vedenju napram bratu nemškega cesarja. V zvezi s tem je tudi odločno povdarjanje angleškega drž. tajnika Chamberlaina, da Anglija ne išče novih dežel, pač pa da hoče z vsemi sredstvi delati na to, da si ohrani dosedanje trge in luke. Chamberlainov govor meri očitno na Vzhodno Azijo, na Kitajsko, kjer se nemški upliv vedno bolj širi in utrja ter izpodnika tla angleški trgovini. A tudi Rusija podstavlja nogo Angliji, in precej bo morala odnehati od svojih zahtev, katere je stavila Kitajski radi nameravanega posjila. Rusija se upira zlasti temu, da bi postala luka Talien-van odprta luka, Anglija pa želi baš to.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. januarja.

— (Deželni zbor.) V današnji seji, katere je trajala do polu 2. ure popoldne, je deželni zbor rešil vse točke dnevnega reda. Posebne debate ni bilo. Pri razpravi o letnega poročila poglavju „Deželna kmetijska šola na Grmu“ je posl. baron Schwegel predlagal, naj se naroči dež. odboru, naj studira vprašanje o ustanovitvi posebne kmetijske šole na Gorenjskem in naj glede te stvari stopi v dogovor z osrednjo vlado. O poročilu upravnega odseka o enketi, katere se je vršila meseca aprila na vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu je dež. zbor razpravljaval v tajni seji. Koncem seje je deželni glavar naznanil, da je poslanec Grasselli izstopil iz finančnega odseka. To se je zgodilo, ker je imel klub narodnih poslancev sedaj, ko je župan Habar zopet v klub vstopil, pet zastopnikov v finančnem odseku, klerikalna stranka pa le tri. Da bi vsaka stranka imela po štiri zastopnike v finančnem odseku, se je umaknil posl. Grasselli, kateri je člen še dveh drugih odsekov, in je bil namesto njega izvoljen v finančni odsek posl. Kalan.

— (Ljubljanski intrigant.) „Slovenski dihur“ hujska, draži in ščuje na vse strani. Vedno iztakne kaj novega, s čimer dela zgago; premalenkostno, prehudobno ali celo preotročje bojaželjnemu kapelanu Koblarju ni nobeno sredstvo. Pri tem pa ima še vedno toli drzno lice, da se dela zaljubljenega v — slogo! Sedaj je zašnofal novo krepelce, da ošine ž njim prav zavratno ljubljanske „prvake“. Pisari namreč, da so se ljubljanski prvaki maščevali nad dunajsko „Slovenijo“ radi neke brozjavke iz akademskih krogov na naslov „Edinosti“ s tem, da niso dali ničesar za „Slovenijanski“ letošnji bal. Kolikor vemo, se vrši ta bal šele prihodnji mesec, torej bi bilo še vedno dovolj časa, da pošljejo „prvaki“ svoje prispevke. Vemo pa tudi, da so se „prvaki“ že doslej dostojno odzvali svoji dolžnosti, kajti nabirala sta za „Slovenijo“ najprej g. župan Hribar, potem pa tudi gospa dr. Tavčarjeva. Mogoče pa je, da pri drugem nabiranju kateri „prvakov“ ni dal ničesar, češ, da je dal že prej v taisti namen svoj prispevek. Očitno je torej, da se je prepirlivec Koblar zopet debelo zlagal. Tistega telegrama ni idejalnim mladeničem nihče zameril, saj še starim gospodom okoli „Edinosti“ ne zamerimo, ako se ž njim bahajo.

— (Imenovanja.) Poštnim vežbenikom za Ljubljano je imenovan absolvirani gimnazijec Anton Kocmur.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Danes se bo igrala v drugič izvrstna veseligr „Tretja hči“, ki je imela že prvič najlepši uspeh. V tej igri ima glavno ulogo naša dražestna najvka, gđ. Hilbertova, katere je je žela pri vseh svojih dosedanjih nastopih vsestransko priznanje.

— (Ljubljanskega „Sokola“) člene smo naprošeni opozoriti na odborovo vabilo na jutrišnji izredni občni zbor. Zarad važnosti dopolnilne volitve v odbor se je nadejati, da se člani prav obilno udeležé tega zbora.

— (Občni zbor „Slovenskega pisateljskega in podpornega društva“) se bode vršil dne 28. januarja v gostilniških prostorih „Narodnega doma“ ob polu osmih zvečer. Gospodje članovi se vabijo, da se blagovole mnogoštevilno udeležiti občnega zbora, na čegar dnevnem redu je razvit tajnikovega in blagajnikovega poročila ter volitve novega odbora tudi posebno važna točka o prodaji društvenega posestva s hišo vred. Ako dne 28. januarja ne bi bil občni zbor sklepčen zaradi premajhnega števila udeležencev, se bode vršil v drugič občni zbor v istih prostorih in v istem

jasu brez obsira na število udeležencev dne 5. februarja t. l.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) imelo je dne 16. t. m. občni zbor. V novi odbor so bili voljeni: Anton Trstenjak (predsednik), Jakob Zalaznik (podpredsednik), Makso Armič (tajnik), Ferdo Primožič (blagajnik), Avgust Pavšek (arhivar) in odborniki: Josip Kramar, Filip Maček, Ivan Pavšek in Rudolf Trampuš. Predsednik je v kratkih potezih risal društveno delovanje v preteklem letu in se je toplo spomnjal velike narodne slavnosti, katero je preredilo pevsko društvo „Ljubljana“ povodom blagoslovljenja društvene zastave dne 27. junija 1897. Te slavnosti se je udeležilo 64 društev, tržaški Slovenci so prišli s posebnim vlakom, a iz Zagreba je pohitelo k nam vrlo pevsko društvo „Kolo“. Občni zbor je vsem društvom še posebe izrekel svojo najtoplejšo zahvalo za obilno udeležbo. Nadalje se je izrekla zahvala kumici, blagorodni gospe županji Milici Hribarjevi in vsem gospicam družicam, gospe kumici še posebe radi tega, da je nabrala izdatno svoto (202 gld.) za društveno zastavo. Občni zbor se je tudi hvaležno spominjal skladateljev, gg prof. Gerbiča in dra. Benjmina Ipravca, ki sta posvetila društvu krasne pesmi. Izrekla se je tudi zahvala vsem rodoljubom, ki so z izdatnimi prispevki pripomogli da se je lanska slavnost dostojno izvršila. G. dru. Kapusu, ki je bil poleti društven pevodja, izrekel je občni zbor za izredno požitvovalnost iskreno zahvalo.

— („Slovenskega čebelarkega društva.“) pravila je visoka c. kr. deželna vlada potrdila z odlokom z 18. ne decembra 1897. l., št. 5986/Pr., zato razpisuje c. kr. kmetijska družba, kot osnovateljica tega društva, prvi redni občni zbor na 24. dan januarja t. l. v Ljubljano. Občni zbor se bo vršil dopoldne ob 11. uri v družbini pisarni v Salendrovih ulicah ter bo volil predsednika in odbor, ukrepal o izdaji društvenega glasila ter se bo sploh posvetoval o načinu društvenega delovanja. Občnega zbora se bodo smeli udeležiti le oni zglašeni udje, ki do tedaj plačajo društvenino (1 gld.) Opozarjamo, da je 24. dan januarja pričetek velikega letnega semnja v Ljubljani.

— („Gorenjski Sokol.“) Na občnem zboru „Gorenjskega Sokola“ dne 15. t. m. je bil izvoljen naslednji odbor, gg.: Pirc Ciril, starosta; Drukar Avgustin, podstarosta; Ivan Jagodic, blagajnik; Janko Polak, četovodja; Janko Sajovic, ta nik; Ivan Engelmann, Vinko Majdič, Ivan Rakovec in Ivan Valenčič, odborniki.

— (Bolnica usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu) je v letu 1897 oskrbovala 770 bolnikov. Od teh je zapustilo bolnico ozdravljenih 518, zboljšanih 167, neozdravljenih 18. Umrlo jih je 30. V oskrbovanji ostalo je 37. Bilo je torej 67.27% ozdravljenih, (odbitkom jetike 69.71%), 21.68% zboljšanih in 2.33% neozdravljenih. Umrlo jih je odbitkom 4 umirajočih privedenih 3.38%. Število sprejetih bolnikov po raznih mesecih bilo je sledeče: avgusta 76, marca 73, julija 69, februarja 67, majnika in junija po 62, novembra 60, januarja 59, septembra 56, oktobra 52, aprila 51 in decembra 50. Tekom leta 1897 se je sprejelo 252 bolnikov več nego leta 1894, 114 več nego leta 1895 in 92 več nego leta 1896. Oskrbovalnih dni se je tekom leta 1897 nabralo 12.422. Vsak bolnik bil je povprečno 16.13 dni oskrbovan. Vsak dan se je oskrbovalo povprečno 34.03 bolnikov. Razun zgoraj navedenih, v bolnico sprejetih bolnikov, oglasilo se jih je tekom preteklega leta tudi mnogo za izvršitev raznih operacij, za obvezo ran in za odstranitev slabih zob. Da se odstrani jako neprijetno pomanjkanje prostora, katero se je od leta do leta huje in huje čutilo in vodstvo bolnice žalibog dostikrat prisililo, odredi sprejem bolnikov, ki so se nadejali, da najdejo zaželjeno zdravniško pomoč, vršila se je zgradba nove bolnice tekom preteklega leta s tako marljivostjo, da bo v prihodnjem poletju že lahko dogotovljena in za sprejem bolnikov pripravljena. V novejši bolnici, katera bo vsem zdravstvenim in stavnim zahtevam ustrezala bode imelo v visokih in zračnih sobah 90 bolnikov dovolj prostora.

— (Akad. podružnica sv. Cirila in Metode v Gradcu) priredi letošnji predpust tri zabavne večere, I. v sredo, 26. januarja. Vzpored: Ogovor prvomestnikov; koncert s tamburanjem, mešanor zborom in sekstetom, klavir 2- in 4-ročno itd.; prosta zabava. II. v ponedeljek, 7. februarja, koncert in prosta zabava. III. v ponedeljek, 21. februarja, koncert in prosta zabava. Nekateri pridejo kostumirani. Vstopnina za osebo 1 gld., 3 osebe 2 gld., za dijake 20 kr. — Preplačila se hvaležno sprejemajo. — Začetek vsakokrat ob 8. uri svečer. Lokal: Hotel „Stadt Triest“, Jakominiplatz.

— (Iz deželne zbornice koroškega.) Iz Celovca se nam piše: V osmi seji je deželni odbor predložil predlog poslanca Grafenauerja glede premembe volilnega reda za deželni zbor, katerega je stavil že v sadnjem zasedanju. Odkazal se je posebnemu, iz 7 članov obstoječemu odseku, ki se je volil danes v deveti seji. Zanimivo pri tem pa je, da zopet ni bilo nobenega mesta za kakoga slovenskega poslanca v njem, ker v odseku sede

samo mošje, ki bodo gotovo že poskrbeli, da Nemci ne izgube po novem ničesar.

— (Slovenska trdnjava padla.) Iz celovške okolice se nam piše: V naglici Vam za danes samo poročam, da smo v sredo, dne 19. t. m. pri občinskih volitvah v Kotmarivesi Slovenci v vseh treh razredih propadli. Boj je bil hud in dolgotrajen, ne olja strašansko, ker denar, denar — ta je zmagal. Najstarejši ljudje pripovedujejo, da kaj takega še ni bilo tam. Dosedanega župana, vrlega slovenskega moža, g. M. Prosekarija so nasprotni agitatorji v njegovi hiši napadli in ga hoteli ubiti. Ker jim je v drugem in tretjem razredu predla, kupovali so si glasove po 5 do 20 gld., in le z večino 6 glasov zmagali. Vsled te zmage jim rase že greben, a mi ne obupamo.

— (Nesreča na Vrbskem jezeru.) Piše se nam: Vrbsko jezero do predčerašnjim ni bilo zamrznjeno. Zato so bili drsalci jako nestrpni. V sredo pa se je pokrilo jezero z jedva 2 cm debel m ledom, in že so se nekateri pr drzni mladenčji in pogumne mladenke drsale. Dva gospoda in neka gospodična pa so se upali predalč, led je počil in vsi trije so se udrli do vratu. Nevarnost je bila grozna. Samo še za rob ledu, ki je pokal, so se držali, ko so pr hiteli ljudje predrznežem na pomoč. Danes pa je jezero že dobro zamrznjeno, in drsalci se zabavajo celo ponoči pri razsvetljavi.

— (Italijanski izzivači.) Iz Gorice se nam poroča: Minolo nedeljo je napravilo nekaj tukajšnjih srboritih Italijančkov izlet v Dornberg. Ko so se ondri navlekli dobrega slovenskega vinca, so začeli razgrajati in izzivati tamošnji narod. Nekaterim kmetiskim fantom je končno skipela kri in naložili so laškimi nanakom na desno in levo par gorkih. Radi tega se je začela sedaj uprava akonična preiskava ter je bilo že nekaj fantov aretovanih ter celo prepeljanih v Gorico. Slovanski sovražniki se vedejo povsod jednako; najprej izzivajo in dražijo, potem pa hodijo tožiti!

— (Tržaški deželni zbor.) Iz Trsta nam pišejo: V petek zvečer bode seja tukajšnjega deželne zbor posebnega zanimiva. Znano je namreč, da so italijanski in slovenski delavci napravili nekaj korakov glede razširjenja volilne pravice. Ker laška stranka ve, da ji utegne delati to vprašanje še velike sitnosti, hočejo v petkovi seji posl. Venezian, Piccoli i. dr. podati predlog: deželni zbor naj se izreče za premembo celega mestnega statuta in za premembo volilnega reda v tem smislu, da se vse volilne kategorije odpravijo ter da se da volilno pravo vsakemu, ki je dovršil ljudsko šolo in ki ima stalno službo. Ta predlog je le navaden manever Italijanov, da bi ohranili delavce v svoji stranki.

— (Razpisane službe.) Pri c. kr. okr. sodišču v Metliki mesto kancelista v XI. čin. razredu. Prosilci morajo dokazati zmožnost obeh dež. jezikov. Prošnje dv 5. februarja t. l. pri predsedstvu v Novem mestu. — Pri c. kr. drž. pravdnstvu v Gradcu mesto drž. pravdnega substituta VIII. čin. razreda s zistemizirano plačo in starostnimi, oziroma plačilnimi dokladi. Prošnje do 28. januarja pri c. kr. višjem drž. pravdnstvu v Gradcu. — Za Kokerško, eventualno za kako drugo drž. cesto se išče cestar z mesečno plačo 18 gld. in s pravico napredovanja, s starostno doklado 3 do 6 gld. na mesec, ako ostane 10—20 let v službi. Slovenščine in nemščine zmožni podčastniki, ki reflektujejo na to mesto, naj vložijo svoje prošnje do 15. februarja t. l.

* (Duhovit občinski svetnik) je vsekakor najzagrizenejši dunajski antisemit Gregorig, ki se je baje pisal nekda Gregorič. V poslednji občinski seji se je razpravljalo predlog, ali naj se napravi avenueja od spominka Tegetthoffa do sv. Štefana cerkve. Kramar Gregorig, ki prodaja gumba in kotenino, se je ustavljal predlogu „z vojaškega stališča“, češ ako nastanejo na Dunaju taki nemiri, kakršni so bili v Pragi, moglo bi ljudstvo po avenueji dreti naravnost pred Štefanskno cerkev ter ondri razsajati, vojni minister pa bi mogel potem streljati po avenueji naravnost na cerkev. Torej naj sv. Štefana cerkev le ostane skrita mej hišami! Gregorig, ki ni bil nikdar vojak, bržčas ne ve, da bi mogel vojni minister na puštarske Dunajčane streljati tudi preko hiš in celo preko štefanske cerkve!

* (Stotnik ropar.) V Kodanju je bil te dni stotnik Bech obsojen na 10 let v prisilno delavnico, ker je hotel nekega strojarja umoriti in oropati. Kaznjen je za častniškega roparja dosti mila.

* (Teliček gospe Crispijeve.) Narodnih slavnostij, ki so se vršile minolega tedna v Palermu, se je udeležila tudi gospa Lina Crispijeva. Spremljal jo je majhen teliček, ki je bil krotak in pameten kakor pes V Palermu pa so zahtevali, da mora plačati gospa užitninski davek. Tega pa se je Crispijevka branila, češ da je teliček njen spremljevalec, katerega ima seboj za zabavo, ne pa za hrano. Ker se je strinjal z njo tudi župan, je gospa Lina zmagala.

* (Je li smejo tudi ženske na javnih veseliceh pušiti.) to vprašanje je vznemirjalo Angleže že do go časa. Dne 5. t. m. pa je ženska emancipacija tudi v tem obziru zmagonosno prodrla. Ko so si namreč na banketu, katerega je dalo mestno zastopstvo londonskemu šolskemu nadzorstvu, gospodje zažgali svoje cigare, tedaj se je dvignila jedna s dmerih členov šolskega kuratorija ter je izjavila, da je ženstvo sklenilo v javnosti pušiti. Nekateri zagovorniki ženske emancipacije so bili tega tako veseli, da so sklenili, vsaki teh dam darovati zlato škatljico za cigarete. — No menda bode tudi Avstrija kmalu jela posnemati Anglijo.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 21. januarja. Cesar je izrekel bivšemu predsedniku avstrijske zbornice Katreinu svoje veselje radi stališča tirolskega dež. zbora glede jezikovnih naredb in glede obstrukcije, katero so tirolski poslanci obsodili. Cesarju se zdita dež. zbora na Češkem in Moravskem kompetentna, da rešita jezikovno vprašanje. Seveda pa je cesar dostavil: Reši se naj po dogovoru z Nemci.

Dunaj 21. januarja. V ganljivi slogi se veselita danes Wolfova „Ostdeutsche Rundschau“ in liberalna „Neue Fr. Presse“ večerajšnjega govora nemškega kancelarja Hohenloheja, ki je strastno zavračal poljskega poslanca Mottyja, pritožujočega se proti germanizovanju Poljakov. Hohenlohe je razlagal gibanje pruskih Poljakov kot posledico moči avstrijskih Poljakov ter svaril Poljake v Avstriji, naj se v pruske razmere ne vtikajo.

Dunaj 21. januarja. Avstrijsko ladijo „Pola“ je blizu Suakina napadla ladija, na kateri so bili Bedujci in Turki. Napadalce so Avstrijci zlahka odbili.

Praga 21. januarja. Mesto Schlesingerja je utemeljeval posl. Eppinger predlog, naj se jezikovne naredbe takoj odpravijo ter izjavil, da Nemci nikakor niso zadovoljni z vladno izjavo, katero je sporočil grof Coudenhove, kajti obljublja se le delna, ne pa popolna odprava sedanjih razmer. Eppinger govori dalje. Izmej Čehov bodo danes še govorili posl. Kautz, Poppin in Schwarzenberg.

Praga 21. januarja. Po Eppingerju je govoril dr. Kautz, kateri je pobijal razsodbo najvišjega sodišča glede jezikovnih naredb. Rekel je, da je predsednik temu sodišču, Streimayer, storil predrznost, ko je pustil izdati to razsodbo, saj je on sam l. 1880 s Tasseom izdal znane jezikovne naredbe. Kautz je rekel, da te razsodbe niso narekovali pravni nagibi, ampak politična rankuna in potem izjavil, da Čehi ne odnehajo od načela, na katerem so zasnovane jezikovne naredbe, da pa so glede forme pripravljeni odnehati, ako se dovolijo Čehom tste olajšave kakor Nemcem. Potem je govoril Nemec Reininger. Mej njegovim govorom je prišel Wolf v dvorano. Ko je zagledal posl. Štastnega v čamari, mu je zaklical: Polcija je to obleko prepovedala. Štastny: Spravite se proč! Wolf se je hitro umaknil na nemško stran in proti njemu idočemu Štastnemu zaklical: Na naši strani nimate ničesar iskati. Reininger je zlasti ostro napadal namestnika Coudenhoveja, rekši, da ni namestnik po milosti cesarjevi, ampak po milosti dr. Podlipnega. Wolf je zaklical: Ven z namestnikom! Odgovor je bil: Molči, ušivec!

Praga 21. januarja. Županu Podlipnemu je izročila deputacija meščanov in poslancev velik lovorjev venec ter mu izrekla najtoplejšo zahvalo za dosedanje njegovo moško zastopanje čeških interesov.

Praga 21. januarja. Policijsko ravnateljstvo je izdalo naredbo, s katero se javno, demonstrativno nastopanje s trakovi in znaki strogo prepoveduje. Prestopki se bodo kaznovali z globo 100 gld. ali z zaporom 14 dni.

Praga 21. januarja. Na Prikopih je ustavila policija tri burše z znaki, jih odvedla v nemško kazino, kjer so morali odložiti znake takoj. Radi policijske naredbe hočejo nemški deželni poslanci interpelirati grofa Coudenhoveja. Burši sedé sedaj ves dan v nemški kazini ob oknih, a brez znakov. Mir se danes v Pragi ni kalil.

Praga 21. januarja. Naredba policijskega ravnateljstva se tiče tudi čeških narodnih društev, zlasti Sokolov.

Gradec 21. januarja. Predlog, naj se razveljavijo jezikovne naredbe, je utemeljeval grof Kottulinsky. Zbornica je predlog z vsemi glasovi proti glasom slovenskih poslancev odkazala ustavnemu odseku.

Celovec 21. januarja. Na Vrbskem jezeru poleg Krive Vrbe se je pripetila danes velika nesreča. Neki drsalec, ki je bil bajd neki zdravnik z Dunaja, se je udril ter nakrat zginil pod ledom.

Lvov 21. januarja. Abrahamowicz na čast vršil se je tu banket, na katerem so govorili dež. maršal grof Badeni, grof Badeni, grof Dziadoszycki in Dunajewski.

Budimpešta 21. januarja. Pogajanja glede nagodbe se tudi danes vrše. Izmed oger skih ministrov sta se obravnave udeležila Banffy in Lukacs.

Zofija 21. januarja. Včeraj se je vrnilo 35 bulgarskih amigrantov iz Rusije. Spremil jih je ruski častnik do Zofije, kjer se je napravil zapisnik.

Pariz 21. januarja. Polkovnik Picquart je v ječi opasno obolel. Radi nemirov je bilo včeraj aretovanih 116 ljudi, a danes so jih 60 zopet izpustili.

Bratje Sokoli!

Jutri v soboto 22. t. m. je izredni občni zbor na galeriji telovadne dvorane v „Narodnem domu“.

Dnevni red: Dopolnilna volitev odbora.

➔ Začetek ob 8. uri. ➔

K prav obilni udeležbi Vas vabi odbor.

Iz uradnega lista.

Iskrilne ali eksekutivne dražbe: Andreja Höglerja po Mariji Oswald zdravljano posestvo v Srednji vasi, (reincitacija), dne 26. januarja v Kočevju.

Jožefa Hrovata zemljišče v Dol. Vodalah, Gašparja Jermana posestvo v Dol. Zabukovi in Franca Mikliča posestvo v Trziču, (vsa tri v drugič), dne 26. januarja v Mokronogu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. januarja: Anton Habič, posestnikov sin, 8 dni, Martinova cesta št. 11., življenska slabost.

V deželni bolnici:

Dne 18. januarja: France Jašovec, delavec, 40 let, pridenje jeter.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Januarj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
20.	9. zvečer	749,8	-5,2	sl. jzah.	oblačno	0,0
21.	7. jutraj	749,2	-7,4	sr. sever	megla	
	2. popol.	748,1	-4,9	sl. zahzah.	del. jasno	

Srednja včerajšnja temperatura -5,7°, za 3-4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		45	
Avstrijska zlata renta	121		80	
Avstrijska krona renta 4%	102		92	
Ogerska zlata renta 4%	121		10	
Ogerska krona renta 4%	99		30	
Avstro-ogerske bančne delnice	934		—	
Kreditne delnice	355		—	
London vista	120		—	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		82 1/2	
20 mark	11		76	
20 frankov	9		53 1/2	
Italijanski bankovci	45		45	
C. kr. cekini	5		69	
1% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	162	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189		25	
Dunavska reg. srečke 5% po 100 gld.	129		50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98		50	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160		50	
Ljubljanske srečke	22		75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	26		25	
Kreditne srečke po 100 gld.	198		50	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	450		—	
Papirnati rubelj	1		27 1/2	

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v St. yr. Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. s jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldurna osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. dopoldurna osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inom-st, Bregenc, Carib, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. s večer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano, j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. s jutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Belaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldurna osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genevo, Curiba, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoludne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. s večer osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Nevege mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. s jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. s večer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. s jutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 50 m. s večer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. s jutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldurna, ob 6. uri 20 m. s večer. (17-16)

Mlad, samostojen mož

(uradni), bi rad dobil popolno hrano in stanovanje pri distinguirani meščanski rodbini. Zeli se navadn., a dobra hrana, prijazna če možno separirana soba s posteljo in če možno tudi z oskrbovanjem perila. — Prijazne ponudbe se prosijo pod „R. 200“ na upravnistvo „Slov. Nar.“. (121-1)

Gospodična

želi vstopiti v pouk h kakšni poštni ekspediciji.

Ponudbe pod „poštni pouk“ na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (108-39)

Na Dolenjskem se dve veliki prodajalnici

popolnoma urejeni za specerijsko, oziroma mešano blago, na dobrem glasu stoječi, radi preselitve v lastno hišo s 1. marcem 1898. l. oddati. — Pisarna vprašanja vzprejema iz prijaznosti do 1. februarja t. l. pod „št. 100“ upravnistvo „Slov. Naroda“. (102-4)

Tužnega srca naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je moja iskreno ljubljena soproga, gospa

Ivana Sakotnik

danes ob 6. uri s jutraj, po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, v 60. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspa.

Pogreb predrage rance bode v soboto, dne 22. t. m., ob polu 5. uri popoludne iz hiše Sv. Petra nasip št. 1, na pokopališče k sv. Kristofu.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v župni cerkvi Marijinega oznanenja.

Nepozabno pokojnico priporočam v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 21. januarja 1898.

Mihael Sakotnik

c. kr. pismonos.

(124)

Kaspar Vodnik

c. in kv. stotnik

(122)

Ana Vodnik rojena Majzelj

potočena.

Reha

Št. Jaznej

Ljubljana, dni 18. januarja 1898.

Razglas.

Dne 3. svečana t. l. ob 10. uri dopoldne bode

zmanjševalna dražba

za zgradbo nove ljudske šole na Bledu

v občinski pisarni v Blejskem Domu.

Načrti in proračun so v občinski pisarni na razpolago in ogled.

Ves proračun znaša 18.200 gld.

Podvzetnik pri oddaji dela in materiala bode moral položiti 10% varščine.

Krajni šolski svet v Gradu

dne 18. januarja 1898.

J. Verderber, načelnik.

Srečke za princa Evgena spomenik.

Žrebanje

11. februarja.

Glavni dobiček:

75.000 kron.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.